

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/56/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019201407
Dátum vydania rozhodnutia: 26. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1019201407.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: HYDINA SLOVENSKO s. r. o., so sídlom: Lieskovská cesta 23/640, 962 21 Lieskovec, IČO: 45 300 950, zastúpená: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom: Dunajská 32, 811 08 Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101922518/2019 zo dňa 12. augusta 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/222/2019-111, zo dňa 18. júna 2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1019201407.2, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (ďalej len „správca dane“) vydal podľa § 91 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „daňový poriadok“) daňovú exekučnú výzvu č. 101116604/2019 zo dňa 13. mája 2019 (ďalej len „daňová exekučná výzva“). V daňovej exekučnej výzve žalobkyne oznámil, že na základe vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov správcu dane č. 101025945/2019 zostaveným k 2. máju 2019 začal daňové exekučné konanie. Žalobkyňa sa voči daňovej exekučnej výzve odvolala.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 101922518/2019 zo dňa 12. augusta 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) potvrdil podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku rozhodnutie č. 101116604/2019 zo dňa 13. mája 2019, ktorým bolo oznámené daňovou exekučnou výzvou vymáhanie v nej uvedeného daňového nedoplatku.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Žalobkyňa podala voči rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“). Namietala, že žalovaný vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť i nedostatok dôvodov, skutkový stav je v rozpore s administratívnymi spismi a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred žalovaným. Žalobkyňa navrhla, aby správny súd rozhodnutia vydané správcom dane i žalobcom zrušil a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Bratislave v postavení správneho súdu (ďalej len „správny súd“) rozsudkom, č. k. 6S/222/2019-111, zo dňa 18. júna 2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1019201407.2 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“). V rozsudku správneho súdu okrem iného uviedol, že

- zákonnosť daňovej exekučnej výzvy preskúmava správny súd v rozsahu dôvodov uvedených v § 91 ods. 5 daňového poriadku, pričom ide o také okolnosti, ktoré mohli nastať po právoplatnosti exekučného titulu,
- z daňovej exekučnej výzvy je zrejmé, na podklade akej skutočnosti pristúpil správca dane k výzve na zaplatenie požadovanej sumy,
- v súlade s § 108 ods. 5 daňového poriadku bolo umožnené žalovanej splatiť peňažný dlh,
- skutočnosť, že žalobkyni boli blokované finančné prostriedky vo výške 400000,- € nevyplýva z administratívneho spisu.

III. Kasačná sťažnosť žalobkyne, stanoviská účastníkov

5. Žalobkyňa podala voči rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť. Dôvody na podanie kasačnej sťažnosti žalobkyňa oprela o § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Navrhla, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Žalobkyňa alternatívne navrhla, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane a vrátil vec správcovi dane na ďalšie konania. Vo svojej kasačnej sťažnosti namietala,

- nesprávnosť postupu správneho súdu v tom, že zo strany správneho súdu nebolo dostatočným spôsobom vyhodnotené, či žalovaný a správca dane dostatočným spôsobom vyhodnotili vykonané dokazovanie a závery tohto dokazovania. Podľa názoru žalobkyne nemali orgány finančnej správy dostatok podkladov na rozhodnutie vo veci, spoľahlivo a presne nevymedzili skutkový stav, prekročili medze zákonom dovolenej správnej úvahy, rozhodnutie odôvodňovali nezákonným dôkazným prostriedkom, nevydali rozhodnutia v súlade s relevantnými zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, nevydali rozhodnutia obsahujúce zákonom predpísané náležitosti, procesne nepostupovali v súlade s platným právnym poriadkom,
- správny súd si neobstaral dostatok potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, správne orgány spoľahlivo presne a úplne nezistil skutočný stav veci a porušil princíp dvojinstančnosti konania,
- zo strany správnych orgánov prišlo k prekročeniu medzi zákonom dovolenej správnej úvahy, nakoľko hodnotenie dôkazov nemôže byť ľubovoľné,
- v odôvodnení správnych rozhodnutí sa orgány verejnej správy nevysporiadali s otázkou, prečo nevykonali všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, v rozsudku absentuje vlastné vysporiadanie sa s podstatnými žalobnými námietkami zo strany správneho súdu.

6. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že v podanej kasačnej sťažnosti nie sú uvedené skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu jeho stanoviska. Navrhol žalobu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' náhradou trov konania.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

7. So zreteľom na zriadenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, tento súd v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal kasačnú sťažnosť a rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení.

8. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

9. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou. Súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť bol uhradený.

10. Kasačný súd po vecnom posúdení prišiel k záverom, ktoré deklaroval vo výroku svojho rozsudku a bližšie ich odôvodňuje v nasledovnom texte.

IV.I. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 453 ods. 1 časti vety pred bodkočiarkou SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti.

IV.II. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

11. Kasačný súd je v súlade s § 453 ods. 1 časti vety pred bodkočiarkou SSP viazaný kasačnými bodmi. Táto skutočnosť znemožňuje kasačnému súdu dotvárať kasačné sťažnosti a ani dopĺňať. Z tohto dôvodu, kasačný súd musel námietku kasačného súdu týkajúcu sa nesprávnosti postupu správneho súdu vyhodnotiť ako nedôvodnú. Žalobkyňa síce na strane 11 v odrážkach uvádza dôvody, pre ktoré malo prísť k pochybeniu, avšak tie nijakým spôsobom nerozvíja. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že napríklad nebolo dostatočným spôsobom vykonané dokazovanie, je potrebné aby žalobkyňa uviedla, aké dokazovanie absentovalo a prečo v tejto časti správny súd uvedené nezákonne posúdil.

12. K námietke týkajúcej sa nezaobstarania si dostatok potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, neúplného zistenia skutkového stavu zo strany správnych orgánov a porušenia princípu dvojnásťanosti konania, kasačný súd uvádza, že tieto pochybenia rovnako konkretizované neboli. Kasačný súd pritom pripomína, že predmetom konania je daňová exekúcia, kde sa vychádza z vykonateľného exekučného titulu. Z podkladov je pritom zrejmé, že v čase vydávania daňovej exekučnej výzvy a napádaných rozhodnutí existoval vykonateľný exekučný titul. Kasačný súd preto nerozumie, aké nedostatky v skutkovom stave mala žalobkyňa na mysli.

13. K námietke týkajúcej sa prekročenia medzí zákonom dovolenej správnej úvahy kasačný súd uvádza, že pri vydávaní napadnutých rozhodnutí tak žalovaný ako aj správny orgán nemajú žiadny priestor na aplikovanie tohto inštitútu. Zo strany orgánov verejnej správy tak nemohlo prísť k prekročeniu medzí správnej úvahy, nakoľko v procese začatia exekučného konania daňový poriadok nepripúšťa žiadnu úvahu pre správcu dane.

14. V kasačnej sťažnosti absentovalo zo strany žalobkyne, aké dôkazy navrhnuté zo strany žalobkyne neboli vykonané a v čom pri tomto posúdení správny súd pochybil. Kasačný súd pritom pripomína, že rozsah preskúmania napádaných rozhodnutí je obmedzený len na exekučné konanie.

15. Kasačný súd konštatuje, že napriek rozsiahlosti kasačnej sťažnosti, je veľmi málo konkretizovaná. Jednotlivé kasačné body kasačný súd pritom nemôže dotvárať. Takáto činnosť by z jeho strany znamenala porušenie rovnosti účastníkov.

16. Po preskúmaní jednotlivých námietok trpiacich vadou prílišnej všeobecnosti a abstraktnosti, kasačný súd nezistil žiadne pochybenia zo strany správneho súdu v rozsahu namietanom v kasačnej sťažnosti. Podané námietky aj so zreteľom na vyššie uvádzané skutočnosti tak vyhodnotil ako nedôvodné.

17. Kasačný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžfk/81/2020 zo dňa 30. júna 2021, ECLI:SK:NSSR:2021:1019201183.1, predmetom ktorého bola obdobná vec tých istých účastníkov konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil danú vec zhodne s posúdením tejto veci kasačným súdom.

IV.III. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

18. Kasačný súd sa v súlade s vyššie uvedeným nestotožnil s námietkami žalobkyne voči rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

19. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. (1) v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Nakoľko žalobkyňa nemala v kasačnom konaní úspech, kasačný súd jej trovy konania nepriznal. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani úspešnému žalovanému z dôvodu, že žalovaný je orgánom štátnej správy a kasačný súd v danej veci nevzhladol výnimočnosť situácie zakladajúcu nárok na priznanie náhrady trov konania takémuto orgánu.

20. Tento rozsudok prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

